

KOCIC SIĘ (2) *vb impf*

Zawsze się.

o jasne.

inf kocić się (1). ◇ *praet 3 pl m pers* kocili się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

1. Rodzić potomstwo (o niektórych zwierzętach); *fetificare* *Mącz*; *edere a. excludere a. reddere partum, eniti (partum), fetus procreare Cn (1)* : *Fetifico, Kocić się/ albo rodzić. Mącz 133c.*

2. Płodzić potomstwo; tu w *przen (1)* :

Fraza: »diabli się kocili« (1): Wierzę iż się dyabli na ten czas kocili/ Kiedy się ci to Krepscy tu na świat rodzili. *PaprPan Y2.*

Formacje współrdzenne: okocić się, pokocić się.

Cf **KOCENIE**

ZCh